

»EUSA«

– genrejsningen af Romerriget?

Del 2:2

Nekrolog over skrønen om EU som »modspil« til USA

Indførende gennemgang af transatlantiske
magtklubbers betydning for verdensordenen,
valutaen, våbnene, vildledningen og valgfriheden

Privat initiativ og regi v/ Magnus Falko, København, 12. juli 2008

ROSER OG KANONER

Fotoet på forsiden er fra Rådet for Den Europæiske Union, 2007. En af elitens subtile, men effektive virkemidler er Hegels *Tese-Antitese-Syntese* i manipuleret form: Gruppe-egoistiske interessefora kreerer et Problem (oftest et marginalt, men overdrevet problem eller pure opspind). »Problemet« afføder så (måske) en Reaktion; »væk med jøder og muslimer«, »det offentlige må tage ansvar – lav overvågning!« eller andet, og så bringer nogen en Løsning, der reelt udsuger folkets frihed. »Nogen« er de selv samme interesser og personer, som skabte problemet. »Løsningen« (hensigten) har eliten haft lige fra starten – og eliten har fået folket til selv at bede om den. I kilderne er der to angivelige forsøg herpå^[29]. Huntingtons grundlæggende tese i »Civilisationernes Sammenstød – mod en ny verdensorden«, som den danske oversættelse hedder, blev under karikaturkrisen oftast omtalt med tilføjelsen: »men jeg håber selvfølgelig ikke, at sammenstødet bliver en realitet!«. Eliten gør jævnligt dette i flere sammenhænge over for den fåreflok, den anser borgerne for, ud fra princippet *Lad være med at tænke på en kanin*. Og så tænker fårene, håber eliten, bevidst eller underbevidst på en kanin: At islam og vesten umuligt kan leve i fordragelighed. Den Nye Verdensorden vil udgøre »problemets løsning«. Den er i høj grad afhængig af, hvad der er tale om her: Folkets frygt og fremmedgørelse. Våbenindustrien tjener tykt på begge dele.

Folk i Europa og USA behøver nogen at hade, mener Huntington; det vil styrke identificeringen med deres eget samfund. Det må – også i den sammenhæng – undre, hvad journalister såsom den senere idémand bag Jyllands-Postens famøse muhammedtegninger, Flemming Rose, skulle i Vestunionens »Transatlantic Forum Roundtable«^[30] i marts 1999 sammen med Zbigniew Brzezinski, Charles Kupchan fra CFR, samt et antal våbenfirmaer – heriblandt *Lockheed Martin* der er gammel ven med Bilderberg-toppen; se del 1. Ifølge American Free Press var Flemming Rose med på Bilderberg-mødet 5.-8. juni 2008. Og bogen »EUSA – to alen af ét dårligt stykke« fra 2003 oplyser, at amerikanske »Lockheed Martin i øjeblikket forsøger at bane vejen for en fusion med det britiske [våbenfirma] BAE« – her er det tillige påfaldende, at Richard Olver fra BAE er TC-medlem.

Tre dage efter terrorangrebene 11. september 2001 i USA fandt et møde sted i CFR (Council on Foreign Relations)^[31]. En taler slog hovedet på sømmet: »Der er en chance for USA's præsident til at bruge denne katastrofe til at gennemføre, hvad hans far – en sætning hans far brugte, jeg tror kun én gang, og den er ikke blevet anvendt siden – og det er en ny verdensorden.«^[32] Bush juniors massive overvågningstiltag (til dels i samarbejde med EU), Mellemosten-invasionser, øget brug af »forbedrede forhørsmetoder« (tortur), censur og mere til viser tendensen. Allerede godt et par måneder efter – 31. december i Politiken – skrev den gamle bilderberger og TC-mand Jørgen Schleimann en kronik, »Tro og håb«, om islam og Huntington. Schleimann skrev blandt andet om prins Hassan bin Talal af det hashemitiske kongedømme Jordan: »jeg traf prins Hassan i hans nuværende kapacitet ved et årsmøde i Rockefeller's tænketank The Trilateral Commission

og ved et efterfølgende møde i tænketankens europæiske del.« Prins Hassan er Moderator of the World Conference on Religion and Peace, oplyses det. Det tror jeg gerne. Flere elitefraktioner arbejder på at retardere og lede ikke blot verdens religioner og spirituelle strømninger, men alle menneskers basale åndsliv, ind i elitens »harmoniserede« verdensorden. Hassan er også præsident i *Romklubben*.

GRØNVASKNING

I flere kredse, deriblandt miljøaktivister jeg har lavet frivilligt arbejde sammen med, er elitens særdeles EU-glade Romklub^[33] berygtet. Romklubben (bemærk i øvrigt navnet) misbruger miljøsagen til at retfærdiggøre øget magtcentralisering globalt. Bogen »Grænser for Vækst« – forkortes ofte GfV – fra 1972 var skrevet for Romklubben. Der *er* grænser for vækst, men når det gælder *fødeproduktion*, har forskere siden 1980'erne bevist, at potentialet for øget høstudbytte er enormt i Syden via organiske metoder^[34] baseret på billige lokale resurser. Dette skyldes blandt andet naturens hurtigere stofomsætning i troper og subtropen. Kloden har rigelig mad, den er blot ulige produceret – og der er potentiale til at mætte langt flere, end vi er i dag, også uden at udrydde natur. *Alligevel tror mange på elitens løgn: At gensplejsede afgrøder (GMO) er nødvendige imod sulten.* Økologi kan endda ofte regenerere udpint jord, men disse metoder får ikke megen støtte eller omtale, da det er svært at *patentere* dem. Derfor har Europas og USA's industri ikke interesse i dem. Og med den politiske trend, hvor forskning og uddannelse bindes stadigt tættere sammen med erhvervslivet, satser relativt få på økologien. Men er det de fattige, vi vil hjælpe, er økologi, der tilpasses lokale traditioner og miljøforhold, den eneste sikre vej til fødesikring – modsat de risikable GMO'er.

Det er også nødvendigt at skifte tanken om frihandel som sultens løsen ud med en respekt for andres *fødesuverænit*et og *ret til jorden*. Først når dét er sikret, kan vi tale om en behersket grad af eksporthandel. En af dem, der evner at indse frihandelstankens skyggesider, er den kendte fysikprofessor Niels I. Meyer, der har været med i Romklubben. I hans kronik »Folkestyrets forfald«^[35] i Politiken 30. juli 2005 fik de lyssky klubber Bilderberg og ERT en røffel. *Men hvordan harmonerer dét med Meyers fortid i Romklubben?* Han har tidligere skrevet til mig: »Romklubbens ledelse var imod tanken om, at der overhovedet er grænser for vækst. Det var kun fordi præsidenten Peccei (trods sin industrielle baggrund) var begavet nok til at forstå budskabet, at der overhovedet udkom nogen bog. I Romklubbens næste rapport (Turning Point) forsøgte man at kompensere for den første rapport ved at overlade forfatterskabet til en af de mere traditionelle forskere. Resultatet blev derefter, som du også selv har observeret. Forfatterne til GfV var både idealistiske og kompetente med Dana Meadows i spidsen.«

Jeg afviser ikke, at konspirationsteoretikere og økonomer tager fejl i deres kritik af GfV. Meyer erklærer i sin bog »Fra højre mod venstre – samtidshistoriske erindringer« dette: »økonomerne overså, at bogen netop ikke var nogen profeti

om fremtiden, men en scenariobeskrivelse under forskellige specificerede forudsætninger. Forfatterne til GfV fremhævede således, at udviklingen ikke behøvede eller burde ende med forskellige former for kollaps, hvis man ændrede teknologierne og forbrugsvanerne.« De efterfølgende romklubrapporter har generelt lugtet fælt af, at motivet er udnyttelse af mennesker og natur, især i den såkaldte tredje verden. Samarbejde mellem miljøorganisationer og industrien kan i mange sager være godt og vigtigt, men det beror sandelig på i hvilke sager. I lyset af dette og af *EU-USA* vil jeg benytte det næste kapitel til at belyse et sagseksempel af stor, aktuel betydning. Men vi runder lige EU-systemet først...

Ifølge konsulentvirksomheden Kimmons and Kimmons Limited kan firmaer, der ønsker at påvirke EU-lovgivning, vælge mellem en stribe lobbystrategier. De har tilnavne som *Den tredje Part*, *Æslet*, *Kanonbåden*, *Tandlægen*, *Good-cop/bad-cop* (et firma eller en dækorganisation lobbyer for en urimelig hård linie, hvilket giver en anden virksomhed/moderorganisation mulighed for et »pragmatisk kompromisforslag«) samt *Kofi Annan*, også kaldet *Den trojanske Hest*; man tilbyder beslutningstagere »konstruktivt engagement« i form af et gensidigt acceptabelt kompromisforslag. Ved således (i heldige tilfælde) at være indhyllet i forestillingen om at have filet på, hvad der kunne have været endnu værre, kan EU-parlamentarikere og ministrene i Rådet leve på filantropisk identitetsfølelse i systemet uden nogensinde at nå ind til sammenhængenes og årsagernes kerner. Man stiller sig til tåls med, at »EU jo blot er en kamplads mellem højre- og venstrekræfter!«. Det er som i kirken (som institution forstået), der er mægtig glad for de fattige, for via dem kan man udstille sin godgørenhed. Men vé dem, der belyser fattigdommens *årsager*; de stemples som skadelige revolutionære.

EKSEMPEL WWF

Den sidstnævnte strategi (og tilsyneladende også Good-cop/bad-cop) udgør selve fundamentet i den verdenskendte naturfredningsorganisation World Wide Fund for Nature, WWF. Jeg påstår ikke, at der er tale om bevidst onde hensigter formuleret i regulære aftaler, men snarere om en formynderisk kultur opbygget over årtier. *Imidlertid er resultatet det samme, og derfor er det vigtigt at se disse strukturer nøjere an.* – WWF tænker som kirkeherrerne. Et par bud på hvorfor:

WWF's stiftende præsident^[36] var Prins Bernhard, som vi kender fra Bilderberg-gruppen; se del 1. Efter prinsen fulgte John Loudon fra Royal Dutch Petroleum (Shell). Loudon har siddet i eksekutivkomitéen i the Trilateral Commission. Et enkelt år, året 2000, hed WWF-præsidenten Ruud Lubbers – bilderberger samt æresmedlem i Romklubben. Den nuværende WWF-præsident hedder Emeka Anyaoku, og også han er æresmedlem i Romklubben. I maj 2004 udnævnte Ford Foundation sit bestyrelsesmedlem Kathryn S. Fuller, dengang chef for WWF-U.S. i Washington, D.C., til ny bestyrelsesformand. *Én ting er samarbejde med erhvervslivet. Noget andet er, hvis man som miljøbevægelse samtidig mere eller*

mindre er en del af erhvervslivet. I WWF-Danmark (WWF Verdensnaturfonden) tilstræbes det, at præsidium og bestyrelse sammensættes således, at 50 pct. er fra erhvervslivet, og 50 pct. er fra forskningsverdenen, og man kan kun være aktiv, hvis man ansættes eller udpeges til præsidiet (*oplysninger fra 2002, bekræftet til mig af Verdensnaturfonden i 2005*). Man kan altså ikke selv deltage aktivt i det konkrete miljøarbejde, og fondens struktur lægger heller ikke op til uddannelse af nye miljøaktive. Fonden kan kort sagt ikke løbe fra sin elitære basis. Det overrasker ikke mig, at tre ud af de for tiden fire artikler om WWF af den kendte miljøjournalist George Monbiot på dagbladet the Guardian er negativt kritiske.

Ill.: Magnus Falko

1. september 2000 kunne man læse George Monbiots oplysning om, at »Robert Napier, den nye chef [chief executive] for World Wide Fund for Nature, var tidligere seniorchef ved mineselskabet RTZ (nu Rio Tinto).« Det gamle »moder-Rio Tinto« blev omtalt allerede i Carroll Quigleys bog »Tragedy and hope« fra 1966 som en del af elitens imperialismenetwork. Det skal siges, at Quigley var en fortaler for Commonwealth-tanken, men han var kritisk over for »elitekollegaernes« magtfuldkomne metoder til at gennemføre den.

WWF gør nogle fine ting og kan til tider drive det til en del, da fonden besidder mange pengeresurser fra de industrielle partnere, der samtidig skaber grundlag for betydelige midler til kampagner for nye støttemedlemmer blandt velmenende borgere. WWF har tilmed i enkelte rapporter kritiseret EU's ringe miljøpolitik. Men eksemplerne på at samarbejde med industrien går alt for langt og fører til ulykke er desværre urimeligt mange, og en hyppig rød tråd er tydeligvis, at enten må mennesker slet ikke leve i og med naturen (den skal »konserveres« og lades i fred), eller også strækker fonden sig meget langt og godtager uholdbare overgreb på natur og mennesker mod at få penge fra firmaet i det grønnskende »bæredygtighedsprojekt«. *Begge dele er helt unaturligt og et resultat af ikke at lytte til borgerne selv.* Man kan selv søge viden om flere af sagerne, men foruden Monbiots eksempler kan jeg i flæng nævne^[37]: Sagen om nomadefolket *Van Gujjars*, der blev fordrevet i 1985 med WWF's »grønne« stempel; accept af industrihugst i regnskove, blandt andet i Congo; fiskeristrategier der skader små og harmløse kystfiskere; accept af chikane og forflytning af regnskovsindianere, beskrevet af Mac Chapin i *World Watch* magazine November/December 2004 i artiklen »A Challenge to Conservationists« ...Verdensbanken og Ford-fonden får også kritik. WWF's modsvar på artiklen (har i al fald kunnet) ses på *panda.org*.

Otte af de transnationale foretagender, der har været repræsenteret i Bilderberg, er Unilever (hovedsæde i Nederlandene og England, medfinansør af Bilderberg i hvert fald i de tidlige år – dette er historikerne, også Hugh Wilford, enige om), Syngenta og Nestlé fra Schweiz, tyske Bayer, amerikanske Monsanto og Archer Daniels Midland Company (ADM) og de to banker Rabobank (Nederlandene) og HSBC (England). Dertil er petrofirmaet Repsol Ypf (Spanien) repræsenteret i Trilateral Commission. Disse ni giganter medvirker hver på deres måde til en af de største forbrydelser på kloden lige nu: Sojadyrkning – for en stor del med Monsantos gensplejsede *RoundUp Ready* soja – har siden 1996 ryddet enorme arealer af skov og savanne i Latinamerika. Småbønder, bysamfund og indianere lider af sult, pesticidforgiftninger og tvangsfjernelse fra deres jord^[38], der kappes til sojabrug. Sojaen gavner kun nogle få storbønder samt Europa og USA, hvortil soja eksporteres til dyrefoder samt til fødevareindustrien, hvor sojaen bliver vegetabilsk fedt, protein og olie, emulgator (lecithin) og ren og skær billig fyldstof i omkring 70 pct. af vores forarbejdede fødevarer – lige fra tærter til is.

Netop isprodukter er blandt de produkttyper, der næsten altid er tilsat emulgator, som oftest er lavet på soja, æg eller på svin (fjerkræ og svin fodres med soja, så det kommer ud på ét, set med sydamerikanske øjne). Fødevaregiganten Unilever står bag flere ismærker, er medlem af WWF's Corporate Club^[39] og gav i 2002 penge til et WWF-projekt for hver solgt »Panda-is« mod at sætte WWF's kendte pandalogo på isskiltene. Jeg har Unilevers årsrapporter for 2004, og her omtales deres samarbejde med WWF, TransAtlantic Business Dialogue (TABD)^[40] og [Cecil] Rhodes University i Sydafrika. Nogle projekter kan være fine, men det er den massive satsning på soja mildt sagt ikke. Den er en fatal nykolonialisme, som WWF er med til at grønvaske (miljø-hvidvaske), og den har affødt regionale protester i de ramte lande. *Denne sojaplan skal stoppes*. I hverdagen kan vi selv spise mindre kød og holde os til økologiske råvarer – primært de hjemlige. Kim Carstensen, Verdensnaturfondens generalsekretær, har i øvrigt udtalt sig positivt om GMO uden at ville svare på, om han talte på egne vegne eller på WWF's^[41].

GÅ TIL KILDERNE

Der er spekulanteri – og der er forskning! Fra nogle få biblioteker i Danmark, blandt andet Det Kongelige, kan man gratis klikke sig ind på den internationale artikelbase Lexis-Nexis, og på www.infomedia.dk kan man på langt de fleste biblioteker se danske artikler om flere personer og emner i dette skrift. Søger man under »Alle år« på navne som Hans-Martin Tillack, Bernard Connolly og Paul van Buitenen, ser man, at journalister og *whistleblowere* (en der råber vagt i gevær i et korrump system) er blevet suspenderet og chikaneret, fordi de påviste magtmisbrug og svindel i EU-systemet. Selv dét at der også står frimureri bag om EU er *ikke* spekulanteri^[42]. Paul Van Buitenen, hvis afsløringer væltede EU-Kommissionen i 1999, skrev om forløbet i »Blowing the Whistle« (»Kampen for

Europa«, Frydenlund, 2000). I kapitel 10 nævner han en anden bog, »Europese Idealisten« af journalisten Joep Dohmen. Dohmen omtaler på side 205-6 og 239 »frimurere og medlemmer fra andre hemmelige broderskaber« i EU-systemet.

Med forskning kan man også opdage professor i international økonomi Richard N. Cooper, medlem af the Trilateral Commission, beskrive sit mønstereksemplar af en New World Order-plan i tidsskriftet »Foreign Affairs«, Fall 1984: »Jeg foreslår en radikalt alternativ plan for det næste århundrede: skabelsen af en fælles mønt for alle de industrialiserede demokratier, med en fælles monetær politik og en centralbank [joint Bank of Issue] til at bestemme denne monetære politik. (...) Dette forslag, der gennemgås på de følgende sider, er alt for radikal for den nære fremtid.« Altså: Eliten skal tålmodigt arbejde for idéen i det skjulte og så for alvor offentliggøre planerne, når der »ikke er nogen vej tilbage«, som USA og EF gjorde det med ØMU'en, hvor køreplanen allerede forelå i 1965^{[[13]]}. Cooper fortsætter: »Hvordan kan uafhængige stater opnå dette? De er nødt til at flytte bestemmelsen over valutapolitikken til et overnationalt organ. (...) Vil nationale regeringer være nødsaget til at opgive al deres makroøkonomiske kontrol? Svaret på dette spørgsmål er negativt, eftersom de stadig vil kunne udøve skatte- og afgiftsmæssig politik på det nationale niveau«. Imidlertid er der tvivlsomme erfaringer med sådanne løfter i forbindelse med EU og ØMU'en, og de er også klart blevet modsagt af Bundesbanks tidligere formand^[del 1, side 17]. Det følgende vover man næsten ikke at nævne, men det må gøres: »Foreign Affairs« udgives af Council on Foreign Relations, og Richard N. Cooper var rektor på amerikanske Yale University fra 1972-74^[43] – se også del 1 om Yale University.

Newsweek International, November 1998 – February 1999, var et temanummer om euroen. På side 6-7 vistes en tidslinie over udviklingen af idéen om en fælles mønt. Idéen rækker ifølge artiklen tilbage til den romerske kejser Diokletian (regerede ca. 286-301 e.Kr.). Et halvt år før temanummeret udkom, fandt det årlige Bilderberg-møde sted på Turnberry Hotel i Ayrshire, Skotland, fra 14.-17. maj. Blandt deltagerne var daværende vicesekretær i USA's finansministerium Lawrence H. Summers. Han er også TC-medlem ifølge medlemslisten af april 2008. De to klub-tilhørsforhold er interessante i lyset af, at Summers på side 64 i det omtalte temanummer skrev indlægget »Wishing Europe Well – A single currency serving a stronger, more flexible and more outward-looking Europe is a good idea—for participants, and for America too«. Summers modsiger totalt skrønen om, at USA grundlæggende er bange for euroen. Dét er den uindviede del af parnasset højst (og sporadisk), indtil magtklubbernes formål med national- og centralbankerne opnås; at valutaerne fusionerer til én, helt elektronisk, valuta.

TAVSHEDEN

I ovennævnte forbindelse er det væsentligt, at Peter Straarup – medlem af TC og direktør for Danske Bank – taler varmt for RFID-teknologien (Radio Frequency

Identification). RFID vil let kunne medføre, at vi skal have implanteret en mikrochip^[44] under huden, hvis vi blandt andet vil sælge, tjene eller købe noget som helst – fra møbler til madvarer. RFID kan sende og modtage information. Konspirationsteoretikere har i årtier advaret imod RFID-implantets komme, men de er blevet mødt med tavshed. Det blev imidlertid godkendt i USA i 2004. RFID lanceres bid for bid og som noget, der gør livet lettere og giver »sikkerhed i en farlig verden«. Det er godt at søge viden om RFID i tide, da det rummer ultimative overvågningsmuligheder, som kan integreres med satellitter og GPS.

Mediernes udbredte tavshed er stærkt medskyldig i, at kun få har hørt om TC og Bilderberg. På trods af de to klubbers magtfulde sammensætning og trods at de ligger til grund for store dele af vores tilværelse, er det uendelig lidt, der berettes om klubberne. *Ja, der er meget vås på internettet om klubberne, men evner rigtige pressefolk ikke selvstændig og opsøgende tænkning??* I England har de i al fald én: Miles Goslett opdagede, at bilderbergeren Gordon Browns nærmeste rådgiver, Ed Balls, deltog i Bilderberg for statsmidler, selv om gruppen fastslår i den årlige pressemeddelelse: »alle deltagere mødes i Bilderberg i en privat og ikke en officiel egenskab.«^[45] – Et klart misbrug af skattepenge og noget som statsminister Anders Fogh-Rasmussen kritiserer, når det gælder de hjemlige *VL-grupper*. Ikke desto mindre har han selv ladet præcis samme misbrug ske ved at lade Udenrigsministeriet betale hans deltagelse i Bilderberg i 2003(!)^[45]. Selv om Bilderberg berører hele kloden, sendes pressemeddelelsen og en ikke altid komplet deltagerliste højst til mediehuse i mødets nærområde, så det er svært for Bilderberg-jægere kloden over at opstøve mødet. På kritiker-sitet bilderberg.org gør de dog en brav indsats. Jeg bruger sitets, trods alt, fyldige artikelbase som afsæt for søgning af de originale kilder. Deltagerlister finder jeg i bilderberg.org, bøger og til dels aviser og internetsider for parlamenter og EU^[se også note 5 i del 1]. www.bilderberg.org's pålidelighed på dette punkt bekræftede bilderbergeren Tøger Seidenfaden over for mig i forhold til to konkrete navnesøgninger i 2005.

I del 1 berørte vi Chatham House. Den særlige tavshedskodeks *Chatham House Rule*^[46] er kopieret af transatlant-fora som Ditchley Foundation^[47] og Bilderberg. Deltagerne har altid det standardsvar, at der ikke er noget demokratisk problem, »da landene på ingen måde forpligtes af uformelle drøftelser i en tænketank, der ikke kan træffe beslutninger«. Det er nu stort set lige fedt, for tankerne er tænkt og delt, og dét blandt strategisk udvalgte personer der har tavshedspligt. Dermed har vore folkevalgte (og medierne) heller ikke lige adgang, og det repræsentative demokrati er væk. Dette er ulykkeligt, for som Oskar Borgman Hansen^[48] sagde engang: »Spørgsmålene bør stilles i idéfasen«. Disse fora virker ved momentum (latin for *at bevæge* eller *igangsætte*). Man udstikker og diskuterer retninger og delmål, man justerer dem og bekræfter hinanden i, at dét og dét er en god idé at følge hjemme på ens egen taburet, uden at mødet nødvendigvis beslutter idéen formelt; det er underordnet for resultatet^[49]. Det kan *måske* være relevant nok, at disse aktører mødes – men så skal det ske inden for demokratiske, åbne rammer!

CIA-FÆNGSLERNE

Mange af Europas og EU's regeringer samt EU's udenrigschef Javier Solana og EU's nu daværende antiterrorkoordinatør Gijs de Vries har »givet mangelfulde oplysninger eller direkte modarbejdet« undersøgelser af *CIA-torturfængsler*^[50] i Europa (jf. blandt andet Politikens artikel »EU-lande tavse i CIA-undersøgelse« 24. januar 2007) – deriblandt i EU-landet Polen. Solana deltog i Bilderberg i 1998 og 2000, og de Vries deltog i 1997, 1998 og 2004. Siden hen blev de Vries udnævnt til EU's antiterrorkoordinatør af Solana selv. Gijs de Vries er desuden medstifter af the Transatlantic Policy Network (TPN)^[51], og han var i årene 1991 til 1997 formand for the Atlantic Association of the Netherlands. ...Kravet om en dansk undersøgelse af CIA-sagen er blevet kaldt et »udtryk for et had til USA«, men er det ikke netop kærlighed til *alle* lande at ville afdække brud på basale retsprincipper? Overholder vi dem ikke, hvorfor skulle (andre) terrorister så ville det? De, der kræver en reel rettergang til CIA-fangerne, er blevet beskyldt for proportionsforvrængning af DF's Mogens Camre med henvisning til, at fangerne er mordere. – Men fangerne er *formodede* mordere, indtil andet bevises uvildigt.

Politikens Claus Blok Thomsen og Matias Seidelin citerer i den store artikel »Torturflyet« 21. oktober 2007 tidligere chef i CIA Michael Scheuer for, at det var Bill Clinton, der vedtog CIA's fangeprogram (efter sigende med den, måske knap så lurvede, hensigt at få fangerne fragtet til USA. – *Falko*). Clinton deltog i Bilderberg i 1991, mens han var guvernør^[51]. CIA menes at have medfinansieret det første Bilderberg-møde^[52], der er stadig CIA-folk med i sikkerhedsopbudet ved møderne, og CIA støttede beviseligt *the European Movement*^{[[del 1, side 4]]}. *Kan taknemmelighed betale EU-elitens tavshed om CIA-fly og CIA-torturfængsler??*

– At CIA overdrager fanger til afhøring i lande med tortur »er ikke noget, der er nyt eller ukendt for mine europæiske venner«. Således lød ordene fra USA's tidligere udenrigsminister Colin Powell den 17. december 2005 til BBC^[50]. Det er flot, at Powell afslører sine venners forløjede hyklery, men havde han for alvor været retskaffen, ville han så have ventet i årevis? Nej, han havde direkte bekæmpet forbrydelserne. Powell deltog i Bilderberg i 1997 og er med i Council on Foreign Relations^[53]. I mine øjne tegner der sig et klubmønster her! Tortur er dog kun et af talrige formørkede, oversøiske elitebånd. USA og Europa dumper årligt millioner af tons farlig el-skrot i fattige lande. EU accepterer i praksis, at Det hvide Hus lader alle EU-borgeres internationale pengeoverførsler overvåge, uden at der kræves dommerkendelse. USA og EU satser på afgrøder fra Afrika, Asien og Sydamerika til brug for biobenzin. Dette smadrer kulturer, natur, skov- og jordbrug i avlerlandene, sulten vokser, og FN advarer om, at satsningen kan gøre op imod 60 millioner oprindelige folk til flygtninge. EU og USA udbytter verden rundt om sig, alt imens EU's grænseagentur, Frontex, og USA massivt øger indhegning og overvågning ved de ydre grænser. Eksemplerne står i kø^[54].

ZBIG, HUNTY & EU

Global-elitens geostrateger Samuel P. Huntington og Zbigniew Brzezinski taler begge varmt om Romerriget og for udvidelsen og styrkelsen af EU. Her følger et par »Zbig«-guldkorn fra hans bog »The Grand Chessboard«, Basic Books, 1997: »uden tætte transatlantiske bånd vil Amerikas lederskab i Eurasien prompte svinde bort. (...) Det centrale spørgsmål for Amerika er, hvordan et Europa konstrueres, som er baseret på den fransk-tyske forbindelse, et Europa som er levedygtigt, som vedbliver at være kædet sammen med de Forenede Stater, og som udvider spillerummet for det samarbejdende demokratiske, internationale system, som den effektive udøvelse af det amerikanske lederskab er så afhængig af. (...) I det lange løb vil den europæiske forening skulle involvere en mere egenartet politisk og militær identitet. (...) et udvidet Europa og et større NATO vil glimrende tjene både korttids- og langtidsmålene i amerikansk politik.«

– Det er *eksakt*, hvad vi ser, bortset fra at NATO's banebryderrolle nu tænkes afløst i en snarlig fase af den globale militærproces, EU og USA er nået så langt med. I Karen Sunds' førnævnte bog »EU/USA – to alen af ét dårligt stykke« bekræfter professor Ole Wæver, Københavns Universitet, NATO's udfasning i en udtalelse fra 2003: »EU overtager stadig flere af de militære operationer, som tidligere blev udført i NATO-regi. Vi lader os ofte narre af avisoverskrifterne. EU er kommet meget længere med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, end de fleste tror. [NATO] er et produkt af den kolde krig. Alliancen har været dygtig til at udskyde sin opløsningsproces ved at påtage sig nye opgaver, og derigennem retfærdiggøre sin berettigelse. Men grundlæggende set brød NATO's position sammen, da muren faldt i 1989.« En del af processen er EU's satellit- og GPS-projekt *Galileo*. Det skal være et *modspil* til USA's satellitter, lyder det. Jeg vædder en kasse økobajere på, at Atlant-eliten vil *kombinere* dem.

Det i årevis NATO-elskende Storbritannien må vælge en ny rute, og den kunne ved et overfladisk kig ligne et brud med USA. Det er den ikke. Ruten er kun en midlertidig konsolidering af EU's militærkompleks og globale kræfter, alt imens broderskabet med USA holdes i en knap så tydelig *stil*, som bilderbergeren Tony Blairs stil var. Partiet SF ønsker USA's aggressive enerådighed skiftet ud via det gode EU (*hvor er dét?? – Falko*). Derfor skal EU's rolle på verdensplan styrkes, mener SF. Men Bush juniors logenavn i Skull and Bones er næppe uden grund »Temporary« (»Midlertidig«); han er så *åbenlyst* ekstrem, at mange fristes til at acceptere hvad som helst andet. Dét er præcis fælden i tiden. Elitens »Løsning« på Bush's cowboystil udgør rutens mål: Den Atlant-allierede Verdensregering som Bush-familien (og ikke mindst dukkeførererne!) på denne måde, i fordrejet Hegel-stil, frilagde yderligere trin på vejen til. Det var frugtbart, om Socialistisk Folkeparti i stedet for at støtte en ny supermagt som *modspil* til en eksisterende ville arbejde *for* et politisk klima i tillid og ærlighed uden for rammerne af EU's overstatsmagt. SF mener, at der tydeligvis behøves en ny verdensorden, men EU rummer kimen til den totalitære fælde, der ligger i ordet selv: *Een* verdensorden.

Udgivelsen af Ritt Bjerregaards dagbog blev stoppet, før den nåede i handelen. Følgende er et gæt: Jeg tror, at bogen ikke mindst blev standset som følge af det faktum, at hun i bogen omtaler sin deltagelse i Bilderberg og den Trilaterale Kommission. Hun var nok for åbenmundet i visses øjne. Politiken bragte den 26. oktober 1995 dagbogen som tillæg. Ritt brød faktisk Chatham House-reglen ved at omtale, hvorledes Kissinger på årets Bilderberg-møde kaldte det »afgørende for den vestlige verden, at der var et fællesskab mellem USA og Europa, der forpligtede dem, der var med. (...) Ingen lande kunne klare de problemer, de stod overfor, alene. Om det så hed Nato eller noget andet var i og for sig ligegyldigt.« – Jeg skal da netop heller ikke afvise, at den nye struktur døbes *Global NATO*, en betegnelse der allerede er blevet anvendt i CFR's magasin *Foreign Affairs*^[55]. Hvor mange ved i øvrigt, at EU-toppen har hemmeligholdt idéer om, at der kan indgå afskrækkelse med atomvåben i EU's forsvarspolitik^{[[55]]} lige som i USA's?

Foreløbig er ruten, at EU laver sin egen søjle i NATO, hvor EU-militær arbejder via NATO, når USA godkender det (i Afghanistan ser vi et eksempel). Men klubben EU er ikke kontinentet Europa. EU-tilhængere ynder blot at kalde EU for Europa, da man ikke kan være imod et kontinent. Befolkningerne ville aldrig godtage et globalt diktatur, hvis det blev serveret i et samlet stykke, så processen sker via salamiskiver som EF/EU og nyliberalistiske frihandelszoner^{[[24]]}. Det er privatiseringer og monopoler, der allerede skaber føde- og vandmangel, genetisk forurening med GMO'er, serviceforringelser og mere til. Der spilles på flere heste (eller en plan B?), for samtidig med etableringen af »EUSA« er dele af FN kapret af eliten, foreløbig med sigte på et Verdensparlament. Den normalt yderst klartseende George Monbiot har – tydeligt presset – udtrykt sin støtte hertil. Jeg er stærkt skeptisk over for hans konklusion, men jeg er i sig selv meget enig i de fleste af hans bevæggrunde, som jeg anbefaler læserne selv at læse^[56]. Planen er at starte med en parlamentsforsamling (United Nations Parliamentary Assembly; UNPA) af nationale parlamentarikere. Dette er Monbiot forbeholden overfor, fordi der så er tale om en fortynding af demokratiet. På længere sigt tiltænkes der at være et direkte folkevalgt parlament. Dét kunne måske lyde godt, alligevel rejser idéen om et Verdensparlament flere vigtige spørgsmål. *Her blot et enkelt*:

Både nationale parlamenter og EU-Parlamentet, der jo alle er direkte folkevalgt, har talrige gange godkendt regler, der i sig selv afhøvler såvel demokratiet som miljø, retssikkerhed, med mere. *Hvad er sikkerheden for, at det samme ikke vil ske ved et Verdensparlament?* I dag er det oftest de store og mest skrappelløse, der styrer tingene. Ideelt set kunne FN-systemet være – og er i en række tilfælde også – en sund og vigtig aktør, da det er en organisation, der modsat EU og USA ikke har egne politiske eller økonomiske interesser at pleje, i det mindste ikke i teorien, for store lande har stadig uforholdsmæssig og urimelig stor vægt i FN's Sikkerhedsråd, og forestillingen om at FN-systemet er uafhængigt af voldsomme markeds kræfter og disses medfølgende magtovertagelser er desværre ikke i trit

med realiteterne. Dette skildres udførligt og letlæseligt i kapitlet »Transnationale selskaber erobrer FN« i bogen »Europa A/S« fra 2000^{[[49 - læs også sidst i note 54]]}. Med Romklubben og andre lobbygruppers påvirkning gennem årtier, samt oprettelsen af »salamiskiven« *den Afrikanske Union* (AU), er der hos centrale dele af FN for længst etableret en storkapitalistisk konsensus-tænkning, som gør det til en ringe trøst, at der er forholdsvis mange afrikanere blandt Verdensparlamentets støtter.

Tillige er der i EU-Parlamentet stor støtte til netop dette Verdensparlament^{[[56]]}, så sidstnævnte er dårligt et *modspil* til EU-stormagten, og foruden Romklub-medlemmet Ricardo Díez-Hochleitner er EU-parlamentarikeren Jo Leinen en af de allermest aktive støtter af UNPA. Leinen er ikke en troværdig repræsentant for demokrati: Han har anbefalet budgetkomiteens formand i EU-Parlamentet, at EU's institutioner tysser »politisk sensitive« EU-emner ned for ikke at skade godkendelserne af Lissabon-traktaten, »indtil det bliver tilstrækkeligt klart, at traktaten vil træde i kraft«(!)^{[[57]]}. Jeg afviser ikke skråsikkert, at FN eller et andet forpligtende globalt samarbejdsforum er nødvendigt ved visse udfordringer, men vi støder for det første med et sådant forum ind i et virvar af problemer, som behandles på anbefalelsesværdig måde i Oskar Borgman Hansens lille bog »Den enkelte – Staten og den internationale retsorden«, for det andet er jeg overbevist om, at i hvert fald på langt de fleste livsområder vil det sunde være, om individet gør sig fri af store magtenheder; her behøver vi dem aldeles ikke. Omstilling er så moderne, dét må også gælde eliten. *Lad os slutte kapitlet af med Huntington...*

Huntington skriver i sin clash-bog i kapitel 7: »Hvor er Europas østlige grænser? Hvem bør man tænke på som europæiske og derpå som potentielle medlemmer af den Europæiske Union, NATO og lignende organisationer? Det mest bydende og gennemtrængende svar på disse spørgsmål gives os af den store historiske linie, som har eksisteret i århundreder og har skilt vestlige kristne folk fra muslimske og ortodokse folk. Denne linie daterer sig tilbage til det romerske riges opdeling i det fjerde århundrede og til skabelsen af det Hellige Romerske Imperium i det tiende århundrede.« I kapitel 12 nævner »Hunty«, at EU og USA (heriblandt Kissinger) i 1994-95 enedes om behovet for et transatlantisk område for frihandel samt »et Atlantisk Samfund« der kulturelt er baseret på »den fælles kulturelle arv, der udgår fra Grækenland og Rom...«. Fra årtusindskiftet har EU da også arbejdet på at give græsk og latin større vægt i sine uddannelsesplaner.

EFTERORD

Vi berørte nyliberalismen før. Mange er underlagt den sindstilstand, at den er et uafvendeligt koncept (som man måske tilmed – som med mange andre af tidens begreber – slet ikke forstår?). Det er den nu ikke; den blev besluttet på et møde i *the Mont Pelerin Society* i 1947^{[[58]]}, og neokonservative tænketanke i USA har bidraget. En anden transatlant-klub, vi ikke har berørt, er *the European-Atlantic Group* (EAG)^{[[59]]}. Vi kunne have skildret flere atlantiske fora i dette skrift, såsom

føromtalte TABD som WWF er involveret i. I forhold til disse andre fora ser jeg dog Bilderberg, TC og visse loger som mere *tilgrundliggende* for tidens diktater og problemer. Ser vi ikke disse fora an, vil vi til stadighed hives rundt i arenaen.

– Samtidig hører vi: »Vi skal sidde med ved bordet for at have indflydelse«. Det kan diskuteres, hvor stor indflydelsen er, når EU-lande tvinges af EF-Domstolen eller EU-Kommissionen til blandt andet at tillade gensplejsning i madvarer. Men jeg er enig i Oskar Borgman Hansens ord om EU-integrationen i artiklen »Om individ og kollektiv« i bogen »Menneske og Fællesskab«: »Politikerne får større indflydelse, befolkningerne er det, der mister indflydelse. Et »vi« skal altid defineres. Hvem omfatter det? (...) Poul Schlüter taler om »de store problemer, som vi står overfor, men som det enkelte land ikke kan magte alene.« (...) Efter Schlüters tankegang vil vi få størst indflydelse, hvis »vi« får en verdensregering. Men ved at gøre enhederne større og større, indtil vi har fået en verdensregering, får vi filtreret enhver indflydelse bort, så der til sidst intet er blevet tilbage for den enkelte. Et »vi«, der har mening, må være betegnelsen for alle de enkelte, der omfattes af dette »vi«. Derfor skal vi stille det spørgsmål, hvorledes samfundet skal være indrettet, for at alle enkelte kan gøre sig gældende.«

Desværre er der selv i de kredse, hvorfra forandringerne kunne komme, for tiden en udbredt frygt for at se magteliteen nøjere an. Mange bøjer sig for stemningen, at denne granskning per definition er »luftig« og derfor vil dræne venstrefløjens, de åndeligt orienteredes, de liberales (ikke at forveksle med nyliberalisterne) og de tværpolitiske filantropers kritiske potentiale. Jeg mener som den amerikanske venstreintellektuelle forfatter til bogen »Against Empire«, Michael Parenti, at *konspirationsteori* derimod er blevet en alt for letkøbt formular for afvisning af begrundede mistanker. Han skriver: »De, der råber op om konspirationsteorier, tror altså ikke, at politiske beslutningstagere kunne finde på at lyve eller have uudtalte dagsordener, der tjener magtfulde interesser. De insisterer på, at de rige og magtfulde – modsat alle os andre – ikke handler ud fra bevidste forsæt.«

Denne insisteren står i kontrast til dette skrifts kilder og følgende centrale ord fra en forsker i Council on Foreign Relations: »Vi har forvandlet oppositionen til en beskæftigelse«. Citatet stod i kronikken »De ikke så statslige organisationer«^[60] af Mikael Nyberg, Information 16. august 2005. I Nybergs bog »kapitalen.com« (Tiderne Skifter, 2005) skildres Bilderberg, CFR, TC, ERT, Atlantic Council, Aspen Institute, en række Rockefeller'ere, med videre. I forordet fastslår Nyberg: »(...)Gennem denne kontrol med offentlighedens infrastruktur får et smalt øvre samfundslag således en uforholdsmæssig stor indflydelse på samfundsdebatten. Den spontane idéudvikling bliver fanget i en udvælgelsesproces, der er strukturelt indrettet til at fremme kapitalinteresserne.« – Jeg vil tilføje, at de kapitalinteresser dybest set handler om kontrol over mennesker. I eliten ses alle andre som børn, der ikke kan forvalte sig selv, så den gør det for os via sindrige former for tankekontrol, hvoraf vi har berørt nogle få. Nyberg antyder dog også

håbet: »Der er ikke tale om nogen fuldstændig tankekontrol. I virkeligheden lever borgerskabet i en evig frygt for at miste grebet om folks forestillinger.«

*Denne indføring i det bredtfavnende emne »magteliten« har blot konkretiseret, hvad stadigt flere fornemmer. Tiden kalder på samvittighed og mod til at lytte til fornemmelsen og følge den med hjerne og hjerte. Her er interesser, som bevarer usunde modsætninger og skaber nye frihedsberøvende, kunstige modpoler. Over for dette må vi øge vores viden om begivenhederne og mekanismerne imellem dem. Diktaterne er ikke uafvendelige naturlove, de skabes af konkrete individer. Lad os ikke bedøves af tomme begreber og ord, men være vågne i realiteter. ... Man må kunne stå oplevende over for **idéen**, ellers bliver man dens træl. ♥*

Kilder og noter:

[29] Hegel: <http://information.dk/86085> & <http://politiken.dk/udland/article384994.ece>

[30] WEU-rapporten inkl. deltagere: <http://ifpa.org/publications/archives/pdf/weu.pdf>

[31] CFR's egen transskription af mødet i 2001 hvor en ny verdensorden blev omtalt: http://www.cfr.org/publication/4049/national_security_in_the_21st_century.html

[32] Bush sr. og ny verdensorden: Det var *tre* gange, blandt andet i State of the Union-talen 29. januar 1991; <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=19253> ...Se også disse tv-klip: http://www.oldthinkernews.com/Articles/global_elite_speak.htm

[33] The Club of Rome (Romklubben), oprettet i 1968: <http://www.clubofrome.org/>

[34] Tropeøkologi: http://www.globalegener.dk/ulandeoggentek/agro_oekologi.asp ; <http://www.globalegener.dk/ulandeoggentek/tropisk.asp> ; <http://www.isofar.org/> ; <http://www.organic-research.com/> ; <http://www.farmingsolutions.org/> ; <http://www.greenpeace.org.uk/files/pdfs/migrated/MultimediaFiles/Live/FullReport/4526.pdf> ; http://www.ifoam.org/organic_facts/food/pdfs/Africa-Food-Security.pdf og de forskellige forskerrapporter (lånes på bl.a. det Biovidenskabelige Fakultets bibliotek).

[35] Niels I. Meyers kronik, 2005: <http://politiken.dk/debat/kroniker/article119323.ece>

[36] WWF-liste over fondens præsidenter (bemærk, at eliteklubben *the 1001* nævnes): http://www.panda.org/about_wwf/who_we_are/organization/presidents/index.cfm

[37] Monbiots avisartikler med WWF: <http://www.monbiot.com/index.php?s=WWF> ; fiskeri: [http://www.google.dk/search?hl=da&q=WWF+site%3Alevendehav.dk&meta=\(masser af WWF-kritik\);Chapin](http://www.google.dk/search?hl=da&q=WWF+site%3Alevendehav.dk&meta=(masser+af+WWF-kritik);Chapin): <http://www.worldwatch.org/node/565> ; Van Gujjars: <http://www.downtoearth.org.in/full6.asp?foldername=20000315&filename=croc&secid=10&sid=1> eller [her](#) ; Alment: <http://www.animalpeoplenews.org/94/5/editorial.html>

[38] Soja-katastrofen: <http://debat.modkraft.dk/read.php?7,116297,116297> (se links nederst) og <http://www.econexus.info/pdf/ENx-Argentina-GE-Soya-Report-2005.pdf>

[39] WWF og Unilevers Panda-is: http://wwf.def.hu/en/tamogatas_uzleti_2_1_2.php ...Og her beskrives en Unilever-sag (WWF sidder med i det omtalte grønvasker-forum RSPO): http://www.rainforestportal.org/alerts/send.asp?id=ivory_coast_oil_palm

[40] TransAtlantic Business Dialogue (TABD), oprettet i 1995: <http://www.tabd.com/>

[41] Kim Carstensen (og C. Friis-Bach): <http://www.information.dk/89195> ; Modsvar: <http://www.information.dk/89690> ; ”Ikke-svaret”: <http://www.information.dk/90182> ; Carstensen synspunkt på GMO (i al fald omkring 2005), især -bomuld: <http://www.ulusnytt.dk/nyheder.asp?ID=688&mode=Nyhed> ...Naiviteten modsiges af realiteterne: <http://www.gmcontaminationregister.org/index.php?content=re&reg=0&inc=3&con=0&cof=6&year=0> eller *her (klik)* samt (bl.a.) <http://www.i-sis.org.uk/GMCFATW.php>

[42] Om frimureri i EU: Man kan læse om dette kontroversielle tema i kronikken »EU og frimurerne – fra 1795 til nu« af Magnus Falko, Arbejderen, 29. maj 2008, side 8: http://www.arbejderen.dk/index.aspx?F_ID=49011&TS_ID=5&S_ID=57&C_ID=58 ...På side 254-255 i »The CIA, the British Left and the Cold War – Calling the Tune?« skriver historikeren Hugh Wilford om kollegaen Kees van der Pijl: »Man behøver ikke acceptere alle de marxistiske antagelser i den nederlandske videnskabsmands analyse for at være enig i, at der var slående korrespondancer mellem gruppen (Bilderberg – Falko) og tidligere forsøg på at konstruere et transnationalt bourgeoisi-netværk eller tænkt samfund [‘imagined community’] gennem sådanne elitære, hemmelighedsfulde male-only organisationer som frimurerne eller the Rhodes/Milner ‘Round Table’. (...)«

[43] Richard N. Cooper: <http://www.foreignaffairs.org/19840901faessay8403/richard-n-cooper/a-monetary-system-for-the-future.html> (At se en *hel* artikel kræver tilladelse)

[44] Først vil RFID oftest ikke indgå i en implant-chip, men i kort, håndledsbånd med mere. Men da de kan tabes (og blive væk, hvis de da ikke har GPS), bliver implant-»løsningen« givetvis lanceret; dén bli’r ikke væk! Mere: <http://information.dk/90128> , <http://information.dk/69139> , <http://ing.dk/artikel/69377> – og man kan søge på nettet.

[45] Fra Bilderbergs pressemeddelelse fra 2006: <http://www.bilderberg.org/bbg02.jpg> Falko har flere eksempler på offentlig finansiering af Bilderberg. Her er tre af dem: http://www.europarl.europa.eu/omk/sipade3?L=DA&OBJID=28999&LEVEL=5&SAME_LEVEL=1&NAV=S&LSTDOC=Y eller *her (klik)* ; Sagen om Ed(ward) Balls: <http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?xml=/news/2007/08/12/nballs112.xml> & <http://www.ft.dk/samling/20072/almdel/PØU/spm/29/svar/endeligt/20080527/564354.PDF> eller *her* : Foghs deltagelse 2003 betalt af Udenrigsministeriet (skatteyderne)!

[46] »Maktens män möts i Sverige« og »Hemliga träffar i nära 50 år« af Peter Bratt, Dagens Nyheter, 13. maj 2001, hhv. forsiden og side A5. (Bilderberg-gruppens brug af the Chatham House Rule omtales.) The Chatham House Rule defineres her (pr. juli 2008) på Husets netside: <http://www.chathamhouse.org.uk/about/chathamhouserule/>

[47] The Ditchley Foundation, oprettet i 1958: <http://www.ditchley.co.uk>

[48] Filosof Oskar Borgman Hansen (f. 1924) har skrevet flere befriende skarpsindige artikler og bøger om EU, blandt andet »*Menneske og Fællesskab*«, forlaget NOTAT (u.å.), »*Danmark i Europa i Verden*«, Grevas Forlag, 1998, og »*Den enkelte – Staten og den internationale retsorden*«, C.A. Reitzel, 2003. Tre artikler af Borgman Hansen: http://www.fritnorden.dk/nr.5.6-98/06_8.html ; http://www.fritnorden.dk/nr.4.5-99/05_14.html samt <http://www.fritnorden.dk/2001-1.pdf> (på side 8-10).

[49] George McGhee fra USA's udenrigsministerium blev citeret som følger om Bilderberg-møderne i Alden Hatchs bilderberg-positive biografi »*Prins Bernhard af Holland – blade af et moderne monarkis historie*« (Lohses forlag, 1962): »*Jeg tror at kunne sige, at Romtraktaten, som er Det europæiske Fællesmarkeds basis, blev til som et resultat af vore diskussioner på disse møder.*« (...!!!) Bogen fortsætter: »*Oprettelsen af en international corporation til finansiering af industriel udvikling i Nærorienten er et andet konkret resultat.*« (...!!!) Bilderberg startede uformelt på et formøde i en privat lejlighed i Paris 25. september 1952 og formelt i 1954. Ifølge BBC-radioprogrammet fra 2003, der omtales i dette EUSA-skrift, var personer, som siden dannede eller deltog i Bilderberg, fra sidst i 1940'erne med i bestræbelserne på at få the European Movement sat i gang. Ovenstående viser, at det er usandt, når Tøger Seidenfaden og andre bilderbergere udtaler, at der end ikke vedtages noget uformelt på møderne. – Og om deltagerne siger »*En fælles mønt er en god idé*«, »*Ja da*«, »*Det er vores mål*«, eller de siger »*Hermed har vi vedtaget, at vi vil arbejde for en fælles mønt*« er jo logisk set ligegyldigt for realiseringen af idéen. ...Endelig omtales Bilderberg, TC og CFR i Åke Ortmark: »*Skuld och makt – en kapitalistisk historia*«, Wahlström & Widstrand, 1981; Ann Doherty, Olivier Hoedeman, Erik Wesselius m.fl.: »*Europa A/S*«, Klim, 2000; samt C. Booker, R. North: »*The Great Deception*«, Continuum Books, 2003/2005.

[50] Om CIA-fængsler: <http://www.folkebevaegelsen.dk/visartikel.php?artikelnr=1662> hvorfra man nederst kan klikke sig videre til artiklen »*EU-eliten vil ikke undersøge CIA-fængsler*« af Magnus Falko, dagbladet Arbejderen, 26. november 2005, side 9.

[51] TPN: <http://www.tponline.org/> ...TPN indgår sammen med TABD i denne folder fra NGO'en Corporate Europe Observatory (<http://www.corporateeurope.org/>) : <http://www.corporateeurope.org/docs/lobbycracy/lobbyplanet.pdf> (er på engelsk).

[52] Artiklen »*For demokratiet – i al diskretion*« af Jens Kerte, Politiken, 19. marts 2000, 4. sektion, side 7: »*Ifølge eksperten i private, internationale magtgrupperinger, professor i statskundskab Stephen Gill, York University, Toronto, blev det første Bilderberg-møde finansieret af CIA. Han refererer til officielle amerikanske dokumenter i sin lærebog American hegemony and the Trilateral Commission.*« – I lærebogen, der blev udgivet i 1990 på Cambridge University Press, oplyser Gill denne kilde: »E. Pasymowski and C. Gilbert, 'Bilderberg: the Cold War Internationale', *Congressional Record*, vol. 117 (1971), part 24, 92nd Congress, p. 32053.« (...)»

'CIA financerede første Bilderbergkonferentier'
 AMSTERDAM - De Amerikanske inlichtingendienst CIA financerede og organiserede med de første edities van de Bilderbergkonferentie. Dat stelt Gerard Aalders van het Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie (Niod). De Bilderberg Groep is een in 1954 mede door prins Bernhard opgericht genootschap, dat bestaat uit vooraanstaande personen uit de wereld van de politiek en industrie. De groep komt jaarlijks in een luxueus hotel achter gesloten deuren bijeen om te brainstormen over de internationale politieke en economische ontwikkelingen. (ANP)

(...) 9. februar 2007 udsendte nyhedsbureauet ANP (Algemeen Nederlands Persbureau) nyheden om, at forskeren Gerard Aalders fra det Nederlandske Institut for Krigsdokumentation (Niod) kan bekræfte Stephen Gills gamle oplysning om, at den amerikanske efterretningstjeneste CIA finansierede det første Bilderberg-møde i maj 1954. Nyheden stod dagen efter i papirudgaverne af de nederlandske aviser *de Verdieping Trouw*, *Brabants Dagblad* og *Het Parool*. – Godt en måned senere udgav Gerard Aalders den 246 sider lange bog »*De Bilderberg-konferentier*« på forlaget Uitgeverij van Praag.

[53] Powell i CFR, (juli '08): http://www.cfr.org/about/people/board_of_directors.html

[54] US-/EU-eksempler: EU's *Frontex* og Afrika: <http://www.information.dk/158168> ; »*EU som modspil til USA, del 1 og 2*« af Magnus Falko, Folk i Bevægelse, hhv. nr. 2, maj 2005, side 4 og nr. 3, juni 2005, side 4-5. De to artikler kan samlet læses her: <http://www.folkebevaegelsen.dk/visartikel.php?artikelnr=1472> ...EUSA-artikelsamling i Arbejderen: http://www.arbejderen.dk/index.aspx?C_ID=62 ...samt FN-dokumentet <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/untc/unpan019077.pdf> – især: »*The United States' vision of its global leadership role is substantiated mainly through its transatlantic institutional relationship. Reflecting the world's 'oldest modern democracies' as Strobe Talbott, the Deputy Secretary of State, once put it, 'what we experience together and what we accomplish together set the tone and direction for what happens elsewhere.'*« (Læs passagerne, der henviser til note 31-33. Det oplyses, at citatet er Strobe Talbotts under en Bilderberg-middag. Talbott er i øvrigt med i TC!)

[55] Om et Globalt NATO: <http://www.foreignaffairs.org/20060901faessay85509/ivo-daalder-james-goldgeier/global-nato.html> (artiklen »*Global NATO*« af Ivo Daalder og James Goldgeier i CFR's tidsskrift *Foreign Affairs*, September/October 2006). Om atomvåben i EU-hæren: <http://www.folkebevaegelsen.dk/visartikel.php?artikelnr=2121>

[56] Unpa: <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2007/apr/24/comment.politics1> samt <http://www.monbiot.com/archives/2007/04/24/no-more-ventriloquists/> ...Om at EU-parlamentet støtter skabelsen af UNPA, der »er tænkt som det første praktiske skridt hen imod langtidsmålet om et Verdensparlament« (oversat af Falko, juli '08, fra <http://en.unpacampaign.org/index.php>): <http://www.kdun.org/en/news/pm011-ep.php>

[57] Jo Leinen & co.: <http://www.folkebevaegelsen.dk/visartikel.php?artikelnr=2162>

[58] Om Mont Pelerin Society-mødet med mere: »*How the neoliberals stitched up the wealth of nations for themselves*« af George Monbiot, *The Guardian*, her i netudgaven 28. august 2007; <http://business.guardian.co.uk/comment/story/0,,2157199,00.html>

[59] EAG, oprettet i 1954 (samme år som Bilderberggruppen): <http://www.eag.org.uk/>

[60] M. Nybergs aviskronik (redaktionen burde i harmoni med indholdet have døbt overskriften »*De ikke så ikke-statslige organisationer*«): <http://information.dk/110614>

OBSERVER

TER

existing basis of society than to debase
—JOHN MAYNARD KEYNES

MAY 15, 1971

IUM
ISEN, Daniel
puty General Manager UCB, S.A.
turer, Brussels University
BERT, Baron
alman, Banque Lambert
ONET, H.
mber of Parliament
esident, Brussels University
ISTENDAEL, August A. J.
retary General, International Cooperation for
Socio-Economic Development (CIDSE)

KADA
URASSA, Robert
tute Minister of Quebec
IFFIN, Anthony G. S.
President, Triarch Corporation Ltd.
MAN, Paul H.
President, Aluminum Company of Canada Ltd.
ACDONALD, Donald S.
Minister of National Defence
OTSTEIN, Abraham
Professor at the Department of Political Economy
University of Toronto

JENMARK
ICHLEIMANN, Jørgen
Editor, Radio Denmark
SØRENSEN, Svend O.
General Manager, Den Danske Landmandsbank
TERKELSEN, Terkel M.
Chief Editor, "Berlingske Tidende"

FINLAND
ENCKELL, Ralph
Head of the Finnish Delegation to OECD
von JULIN, Jacob
Chairman of the Finnish Cellulose Association

FRANCE
AUMONIER, Andre
Vice President of "Fondation Europeene pour
l'Economie"

BAUMGARTNER, Wilfrid S.
President, Rhone-Poulenc S.A.
Honorary Governor Banque de France

CARTIER, Raymond
Director, "Paris-Match"

MARTINET, Gilles
Editor, "Le Nouvel Observateur"

ROTHSCHILD, Baron Edmond de
Director of Companies

GERMANY
BAHR, Egon
State Secretary in the Federal Chancellery

CARSTENS, Karl
Director, German Institute for Foreign Affairs

KAISER, Karl
Professor at the "Institut für Theorie und
der Politik", Saarbrücken University

MERKLE, Hans L.
Chairman, Board of Management Robert Bos

SCHROEDER, Gerhard
Chairman of the Committee on Foreign Policy

Bundesrat and former Minister for Foreign
Affairs

WISCHNEWSKI, Hans-Jürgen
Secretary of the SPD

THE SUNDAY TIMES, MAY 25 1975

CIA ghost
walks from
Europe's
pastBy Phillip Knightley
and Peter Kellner

ALLEGATIONS that the European Movement is or was a creation of the US Central Intelligence Agency have been rumbling in the background during the referendum campaign. And yesterday a former CIA executive told The Sunday Times that the Agency had indeed given money to the Movement during the Cold War period.

It should be stressed that there is no evidence of any CIA funding beyond 1953. Nevertheless the story of the funding is of at least historical interest and, since a ghost of the past is walking again, we have tried to trace its lineage.

Questions were asked in the Commons late last year about the allegations and in December Mr Ernest Wistrich wrote to The Times stating categorically that "the European Movement in Britain has not, and is not, receiving any funds from foreign sources."

Then last week Time Out, a London magazine, published an article on CIA funding of the Movement (though not specifically in Britain).

This information was seized on yesterday by the chairman of the Get Britain Out Campaign, Mr Christopher Frère-Smith, who said: "The Prime Minister, Edward Heath, and Jeremy Thorpe are all joint presidents of the European Movement and have a duty to answer these allegations at once." And a Tory MP, Mr Richard Body, said, "I call on the Prime Minister to investigate Time Out's claims immediately."

Meanwhile Thomas W. Braden, the former CIA executive who admits he was responsible for much of the CIA's "covert funding" in Europe, told The Sunday Times that it was US policy to fund secretly organisations

Why rig
designer
under-
estimat
North S
ferocityBy Will Ellsworth
and Anthony H

NORTH SEA gas companies realise they underestimate the ferocity of Britain's weather conditions when designing their platforms 10 years ago.

It will not meet new standards by August 31, imposed by the Government.

Those that fail to do so will be based on the amount of money they have raised. The necessary strengthening by the platforms, costing each, may be closed.

Britain's gas supply is likely to be affected, platforms have to be replaced temporarily. Britain's natural weaknesses raised fears that a raised expensive some of the 60 platforms operating in the North Sea.

Their predicted 25 years of life will be cut short. The Offshore (Construction and Operations) Act, issued last year, all gas and oil rigs are now being replaced. But the oldest of the North Sea production platforms now taken years of age are beginning to show signs of strain that predicted. The companies stress, how-

secretly organisations encouraging European unity. He added that Western statesmen of the stature of Sir Winston Churchill, a founding president of the European Movement, and Paul-Henri Spaak, who became its chairman in 1950, knew and approved of this funding.

In one odd incident, it appears, Mr (now Lord) Duncan Sandys was unwittingly in contact with the CIA in the autumn of 1948. When Mr Sandys, founder of the European Movement, began raising funds to get it going, one of his earliest contacts was a man he took to be just another Wall Street lawyer—but who was Allen W. Dulles, guiding genius of the CIA.

Lord Duncan Sandys told us yesterday: "I know nothing of any connections with the CIA." Our enquiries show that the CIA certainly funded organisations working for European unity—including the European Movement and the European Youth Campaign. The point should be made, however, that this was at the height of the Cold War when the Soviet Union was prepared to spend, according to western estimates, £20 million to stage a Communist rally in East Berlin.

Time Out's evidence is contained in a 1962 Oxford PhD thesis written, ironically, by a convinced pro-European, Francis Xavier Rebattet. He is the Belgian son of a former Secretary General of the European Movement.

The thesis shows that the European Movement received useful, though not crucial, amounts from the CIA in its formative years. But it also reveals that the allied European Youth Campaign was almost totally funded by the CIA throughout its lifespan from 1951 to 1959.

The total given to both organisations was at least £1.72 million, but Rebattet's conclusion in this thesis, not quoted in Time Out, is that despite this "pump-priming," the European Movement as a whole "should not be regarded as an American organisation."

Those most closely associated with the European Movement during this period, and who are still alive, all insist they knew nothing about CIA financing. For instance, Mr Maurice Foley, an officer of the British Section of the Youth Campaign and now a senior official at EEC headquarters in Brussels, said: "I knew nothing whatsoever about this."

↑ The London Sunday Times, 25. maj 1975, side 4.

Ovenstående fotokopi er til det nærværende ikke-kommercielle formål kopieret lovligt i 2008 på Frederiksberg Hovedbibliotek fra mikrorulle hentet fra Syddansk Universitet. Har man svært ved at se teksten, gå da eksempelvis op i Word-funktionen 'Vis', og klik 'Zoom'. Tryk 'Tekstbredde' eller '200' eller øg selv i 'Procent:'. Slut ved at trykke på 'OK'. Er denne fil ikke en Word-fil, men en pdf-fil; tryk på forstørrelsesfunktionen, der er anvist med et plus +.

Sunday Times' artikel fortæller om den amerikanske efterretningstjeneste CIA's økonomiske millionstøtte til Europabevægelsen og ikke mindst den Europæiske Ungdomsbevægelse i 1950'erne. CIA's støtte nævnes også i Pierre & Danièle De Villemarest, William Wolf: »Facts & Chronicles Denied to the Public, vol. 2: The Secrets of Bilderberg«, Aquilion Ltd., 2004.

Som omtalt i del 1 stod en yngre Gerhard Schröder på Bilderbergs deltagerliste i 1971. Et udsnit af listen ses her. Danske deltagere var DR's Jørgen Schleimann, ordførende direktør i Den Danske Landmandsbank (den senere Danske Bank) Svend O. Sørensen, samt chefredaktør for Berlingske Tidende Terkel Terkelsen. Baron (med mere) Edmond de Rothschild ses også.